

Posudek na bakalářskou práci Markéty Grünerové

Domácí adopce v Koreji

Práce Markéty Grünerové se zabývá adoptcemi v Korejské republice, poměrně oblíbeným tématem v oblasti moderní korejské společnosti. V rámci české koreanistiky byla již před čtyřmi roky obhájena bakalářská práce Marie Cibulkové, která byla věnována mezinárodním adoptcím, přesněji reintegračním strategiím u mezinárodních adoptcí v Korejské republice. Diplomantka byla před zvolením svého tématu s touto prací dobře obeznámena, zaměřila se proto na problematiku domácích adoptcí, kterým je všeobecně věnována o něco menší pozornost než adoptcím mezinárodním, těmi je ostatně jižní Korea ve světě nechvalně známá.

Autorka při zpracování práce postupovala samostatně, v počáteční fázi rešerše a psaní pobývala v Korejské republice na výměnném studijním pobytu, což bylo výhodné hlavně z hlediska dostupnosti zdrojů. Z uvedené bibliografie však vyplývá, že autorka pracovala převážně se zdroji v angličtině. Zajisté by bylo patřičné věnovat více pozornosti také literatuře a zdrojům v korejském jazyce. Osobně bych uvítala přílohovou část obsahující např. autentické příběhy (výpovědi) svobodných matek uvedené v originále a doplněné českým překladem nebo originály některých klíčových dokumentů taktéž doplněných o český překlad. Dle mého názoru by přílohy tohoto typu vhodně dokreslily popisovaný obsah práce.

Co se týče použité literatury, kromě výše uvedeného nedostatku originálních studií v korejštině, považuji rozsah pramenů a zdrojů za přiměřený. V anglicky psané literatuře se autorka nepochybně dobře zorientovala. Práce je věcná, drží se tématu, autorka správně zhodnotila, které informace by již byly přebytné, z čehož vyplývá drobná odchylka od zadání práce, kde je jako jedno z témat uvedena i tzv. „státní péče“. Té je z uvedených důvodů věnována minimální pozornost. Více se naopak zaměřuje na vybrané okruhy témat, které přehledně rozebírá.

Práce má logickou strukturu, jednotlivé kapitoly na sebe smysluplně navazují. Samotný úvod považuji za nejslabší část práce, neboť čtenáře do problematiky v podstatě vůbec neuvádí, jen stručně představuje jednotlivé kapitoly. Další části práce jsou vypracované mnohem lépe. V kapitole o dějinách adoptcí na korejském poloostrově je čtenář uveden do dané problematiky v historickém kontextu, což se zpočátku může jevit jako nadbytečné, nicméně pro pochopení současné situace je pochopení historických souvislostí naprosto nezbytné. Jsou zde totiž kladeny podklady pro pochopení specifik soudobé problematiky domácích i zahraničních adoptcí. Stejně tak je pro pochopení charakteru domácích adoptcí důležitá znalost adoptčního zákona, o kterém autorka velmi srozumitelně pojednala taktéž v kapitole věnované historickému kontextu.

Souvisejícím tématem je situace týkající se svobodných matek, jejichž postavení je v korejské společnosti velice problematické. Autorka proto věnuje dostatek pozornosti souvislostem, které se týkají tíživé situace svobodných matek, víceméně vynuceným adoptcím a organizacím, které v tomto procesu hrají ústřední roli. Zajímavá je jistě úloha tzv. domů pro svobodné matky, kde lze předpokládat existenci nekalých praktik jako např. vyvíjení přílišného tlaku na těhotné ženy, aby své dítě daly k adopci. Zde by se hodilo práci doplnit o svědectví žen s osobní zkušeností.

Autorka se zajímala též o postoje společnosti a jejich názory na problematiku domácích adopcí. Vycházela přitom z nedávných průzkumů veřejného mínění, což považuji za vhodně zvolenou metodu. Vhodné by samozřejmě bylo též využití korejských studií na toto téma, ale určitou představu si čtenář zcela jistě může utvořit i ze závěrů, které diplomantka ve své práci prezentuje. Ve stručnosti se dotýká též mezinárodních adopcí, které jsou s tématem adopcí v Koreji neodmyslitelně spjaté a pro úplnost je nezbytné je uvést. Zajímavé a široké veřejnosti méně známé je téma tzv. tajných adopcí, které autorka okrajově zmiňuje. Zde lze očekávat potíže s dostupností relevantních informací, což vysvětluje stručnost, s jakou je o tématu v práci pojednáno.

Za vhodné považuji uvedení korejských termínů, které ocení především čtenáři z řad koreanistů. Povedené jsou shrnující části jednotlivých kapitol i samotný závěr práce, který je pojat jako rekapitulace a práci přehledně uzavírá. Z hlediska formálního a jazykového lze práci vytknout, že ve finální verzi bohužel zůstalo větší množství překlepů a chyb (mimo jiné i v transkripci), kterým by při pozornějším pročtení bylo možné předejít, neboť průběh psaní ani odevzdání práce nebylo uspěchané. Nicméně je dle mého názoru práce přehledně strukturovaná, informativní a splňuje to, co bylo jejím cílem. Z těchto a výše uvedených důvodů navrhuji ohodnocení známkou **výborně** a práci **doporučuji k obhajobě**.

Dotazy k práci:

- 1) Lze v budoucnosti očekávat nějaké výraznější změny týkající se domácích adopcí? Existují např. nějaké snahy o adopci dětí dobře situovanými singles nebo homosexuálními páry?
- 2) Domníváte se, že by téma nezletilých (svobodných) matek mělo dostat více prostoru v korejských médiích?

V Praze, 26.5.2018

Mgr. Vladislava Mazaná, vedoucí práce